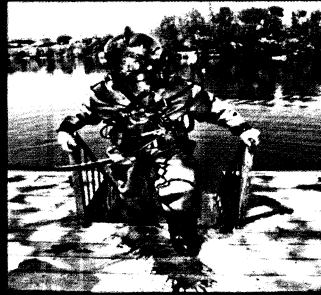


МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Національний університет оборони України
імені Івана Черняхівського

Навчально-науковий інститут фізичної культури
та спортивно-оздоровчих технологій



ТЕЗИ
НАУКОВОГО СЕМІНАРУ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ВІЙСЬКОВО-ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ СПЕЦІАЛЬНОЇ
ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА ВОДОЛАЗНОЇ ПІДГОТОВКИ



КИЇВ - 2018

Сучасні тенденції та перспективи розвитку спеціальної військово-прикладної спрямованості фізичної підготовки та водолазної підготовки: тези наукового семінару (Київ, 20 квітня 2018 р.) / Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського. – К.: НУОУ, 2018. – 100 с.

У тезах семінару висвітлено теоретико-методологічні засади розвитку спеціальної військово-прикладної спрямованості фізичної та водолазної підготовки з урахуванням досвіду бойових дій та військових конфліктів, актуалізовано проблемні питання сучасного стану та перспектив розвитку спеціальної фізичної та водолазної підготовки у секторі безпеки і оборони України, з'ясовано зарубіжний досвід спеціальної фізичної та водолазної підготовки у збройних силах провідних країн світу, акцентовано увагу на медико-біологічних, психологічних та педагогічних аспектах спеціальної фізичної та водолазної підготовки у секторі безпеки і оборони України з урахуванням досвіду бойових дій та військових конфліктів.

З М І С Т

<i>Перелік скорочень</i>	
<i>Сухорада Г. І., Фіногенов Ю. С.</i> НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ ДЕРЖАВИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ (ВІЙСЬКОВО-ПРИКЛАДНОЇ) СПРЯМОВАНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	7
<i>Петрачков О. В., Гапоненко Г. М.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ШКОЛИ ПІДГОТОВКИ ВОДОЛАЗІВ	9
<i>Кувшинов О. В.</i> ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВВЕДЕННЯ ПОСАД ІНСТРУКТОРІВ З ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ І СПОРТУ В ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	10
<i>Іващенко С. М.</i> РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ НАСЕЛЕННЯ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНОГО ЛЮДСЬКОГО РЕЗЕРВУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	13
<i>Свистун В. І.</i> РОЗВИТОК СТРЕСОСТІЙКОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	14
<i>Ягунов В. В., Бекірова А. Р.</i> ПЕДАГОГІЧНІ ВИМОГИ СУБ'ЄКТНО-ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ	16
<i>Комляренко Л. Т.</i> КОНСОЛІДАЦІЯ ФУНКЦІЙ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ З ФУНКЦІЯМИ СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ТА ДИХАЛЬНОЇ СИСТЕМ	19
<i>Арабули З. Ш.</i> ГИМНАСТИКА ХАДУ КАК УНИВЕРСАЛЬНОЕ СРЕДСТВО ВОССТАНОВЛЕНИЯ В ПРОЦЕССЕ СПЕЦИАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ	21
<i>Бондаренко В. В., Решко С. М.</i> ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	22
<i>Височіна Н. Л.</i> ЗАСТОСУВАННЯ ОЗДОРОВЧИХ ДИХАЛЬНИХ ПСИХОТЕХНОЛОГІЙ У СПЕЦІАЛЬНІЙ ФІЗИЧНІЙ ТА ВОДОЛАЗНІЙ ПІДГОТОВЦІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	24
<i>Гайдук О. В.</i> СТРУКТУРА І МЕТА ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ: ДОСВІД НІМЕЧЧИНИ	26
<i>Галашевський Г. О.</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІЙСЬКОВО-ПРИКЛАДНИХ ВИДІВ СПОРТУ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	28
<i>Гапоненко С. Г.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	29
<i>Глазунов С. І.</i> НАЛЕЖНІ НОРМАТИВИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЯК ОСНОВА НОРМАТИВНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ	30
<i>Гоголяниц С. Ю., Ткачов В. В., Титаренко О. Б., Барабаш О. В.</i> МОДЕЛЬ ВИКОНАННЯ ЗАВДАННЯ БОЙОВИМ ЕЛЕМЕНТОМ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ВИЖИВАЄМОСТІ	32
<i>Жембровський С. М.</i> НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ВОДОЛАЗНОЇ ПІДГОТОВКИ В	35

ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС СЛУХАЧІВ (КУРСАНТІВ) УНІВЕРСИТЕТУ ОБОРОНИ	
<i>Зубченко Л. В., Голик В. А.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ФІТНЕС-ПРОГРАМИ ЗІ ШКОЛЯРАМИ – МАЙБУТНІМИ КУРСАНТАМИ	36
<i>Заплатинський В. М., Семененко В. П., Футорний С. М., Уряднікова І.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІМІТАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ, ДІЯЛЬНІСТЬ ЯКИХ ПОВ'ЯЗАНА З НЕБЕЗПЕКОЮ	39
<i>Капітоненко М. М.</i> ВПЛИВ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	41
<i>Ковальчук О. О.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВОДОЛАЗНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	43
<i>Костів С. Ф.</i> СУТНІСТЬ І ПОНЯТТЯ ПСИХОФІЗИЧНОЇ ВИТРИВАЛОСТІ МАЙБУТНІХ ПРОФЕСІОНАЛІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	44
<i>Кузнецов М. В., Ена М. О., Афонін В. М.</i> ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ОРГАНІЗМУ – ОСНОВА СПЕЦІАЛЬНОЇ ВИТРИВАЛОСТІ КУРСАНТІВ	46
<i>Кузнецов М. В., Петрук А. П., Одеров А. М.</i> ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВОДОЛАЗІВ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	48
<i>Куликовська С. М., Білецька В. В., Река В. В.</i> ВИМОГИ ДО ФІЗИЧНОГО СТАНУ ЮНАКІВ ПРИЗИВНОГО ВІКУ	50
<i>Курбакова С.М.</i> ВПЛИВ ОЗДОРОВЧИХ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ	51
<i>Лахта В. Б., Небожук О. Р., Ена М. О.</i> АНАЛІЗ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ КУРСАНТІВ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	53
<i>Марищак І. І.</i> ВОДОЛАЗИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ	54
<i>Микитюк О. М.</i> РОЛЬ І МІСЦЕ ДЕРЖАВНОГО НАУКОВО-ВИПРОБУВАЛЬНОГО ЦЕНТРУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ В РОЗБУДОВІ ВОДОЛАЗНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ	56
<i>Муштапов Ю.В.</i> ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ З РУКОПІШНОГО БОЮ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	57
<i>Овчарук І. С., Тєрезовський М. В.</i> ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ В США ТА МЕТОДОЛОГІЯ ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ВИКЛАДАННЯ	59
<i>Овчарук І. С., Бєловодов І. Ф.</i> ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ БОЙОВОЇ АРМІЙСЬКОЇ СИСТЕМИ В СИСТЕМУ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬК	61
<i>Овчарук І. С., Десятка О. А.</i> ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ПІДХОДІВ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВИХ ФАХІВЦІВ	62
<i>Павелко І. І.</i> ЩОДО МЕТОДІВ ДИХАЛЬНОЇ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ТА САМООЗДОРОВЛЕННЯ	64

<i>Пилипчак І. В., Гульоватий В. І., Лойко О. М.</i> КРОСФІТ, ЯК ІННОВАЦІЙНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ТА ВОДОЛАЗНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	66
<i>Позребняк Д. В.</i> БОЙОВА АРМІЙСЬКА СИСТЕМА ЯК ОСНОВА ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	68
<i>Романюк О.А.</i> КРОСФІТ – СИСТЕМА ТРЕНУВАНЬ	70
<i>Сухорада Г. І., Філін В. Г.</i> РОЗВИТОК СПЕЦІАЛЬНОЇ (ВІЙСЬКОВО-ПРИКЛАДНОЇ) СПРЯМОВАНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ІНСТИТУТУ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ “КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ”	72
<i>Сухорада Г. І., Попович О. І.</i> НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ (ВІЙСЬКОВО-ПРИКЛАДНОЇ) СПРЯМОВАНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	74
<i>Сухорада Г. І., Тєрєтисєв В. І.</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СПЕЦІАЛЬНОЇ (ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ) СПРЯМОВАНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ДЕРЖАВНИЙ СЛУЖБІ СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ	76
<i>Тюрин С. С., Кисилюк А. Н.</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧЕСКИЕ ОСНОВЫ РАЗВИТИЯ УТРЕННЕЙ ЗАРЯДКИ ДЛЯ ВОЕННОСЛУЖАЩИХ	78
<i>Федоренко О. О.</i> ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ КУРСАНТІВ У ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ	80
<i>Фурс О. Й.</i> МЕТОДИКИ ДОСЛІДЖЕННЯ САМОРЕГУЛЯЦІЇ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ	81
<i>Шемчук В. А., Барков В. І., Вербин Н. Б.</i> ГІМНАСТИКА У СПЕЦІАЛЬНІЙ ФІЗИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	83
<i>Корнієнко О. Д.</i> ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ З РУКОПАШНОГО БОЮ	85
<i>Малахов Є. В.</i> ЦІННІСНО-ОСОБИСТІСНІ ВЛАСТИВОСТІ ЛІДЕРА У СЕРЕДОВИЩІ ВИЩОГО ВІЙСЬКОВОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	86
<i>Храпач Г. С.</i> КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПОСАДОВИХ ОСІБ З ПИТАНЬ ПРОГНОЗУВАННЯ БОЙОВИХ ПСИХОГЕННИХ ВТРАТ	88
<i>Чернявський О.А.</i> НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	90
<i>Черєпаха-Волкова Л. А.</i> АКТУАЛІЗАЦІЯ ПЕРЕЧНЯ ВОЕННО-ПРИКЛАДНИХ І ВОЕННО-СПЕЦІАЛЬНИХ ВИДОВ СПОРТА В УКРАЇНІ – ВЕЛЕНИЕ ВРЕМЕНИ	92
<i>Петрачков О. В., Шемчук В.А.</i> НАУКОВІ ОСНОВИ НЕПЕРЕРВНОЇ ВІЙСЬКОВО-ФІЗКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ ТА ІНШИХ СТРУКТУРАХ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ	93

випускних класів організація та проведення фізкультурно-оздоровчих занять за експериментальною програмою Fitness Boot Camp (фітнес для новобранців).

За останні 10 років у світовій індустрії фітнесу та рекреаційно-оздоровчих видів рухової активності відбувся неймовірний стрибок. У зв'язку з ростом попиту споживачів на нові, цікаві та часом навіть дивні програми тренувань зароджуються все нові та нові напрями фітнесу. Одним із таких напрямів є американський напрям Fitness Boot Camp [6]. Він побудований за принципами підготовки американських призовників та включає в себе мікс з присідань, віджимань, берпі та інших «солодошів» армійського життя. Основною метою занять Fitness Boot Camp є змусити людину перевищити свої фізичні можливості, «стрибнути вище голови». Наставник в Fitness Boot Camp віддає не команди, а накази, причому нерідко навіть на підвищених тонах. У експериментальну програму для школярів Fitness Boot Camp в ДЮО входить: стройова підготовка; основи топографії; основи тактики; поведження зі зброєю; спеціальна фізична підготовка. По такій програмі заняття для учнів проходять повні три дні, вони знаходяться на території навчального корпусу всі ці дні, під «пресом» старшини, відчувають братство з іншими учасниками тренування на польовій кухні і випробують після цього «психологічний і фізіологічний катарсис». Для більшої достовірності спортивну форму замінюють камуфляжем, а вправи виконуються як в спортивному залі, так і на вулиці (незалежно від погодних умов). У зв'язку з цим Fitness Boot Camp можна розглядати як раціональний шлях удосконалення фізичних якостей учнів, можливість долучитися до програми навчання курсантів – майбутніх поліцейських та продемонструвати переваги цієї професії.

Таким чином, аналізуючи перспективи діяльності при запровадженні та використанні серед учнівської молоді експериментальної фітнес-програми Fitness Boot Camp в період так-званих «армійських днів», можна стверджувати про значний вплив на фізичний та психічний стан майбутніх поліцейських.

Література

1. Бойко Г.М. Види оздоровчо-рекреаційної рухової активності: навч. посіб. / Г.М. Бойко.- Ч. 1.- К.: «Талком», 2014.-165 с.
2. Байтало Ю.М. Роль фізичного виховання у професійній підготовці курсантів навчальних закладів МВС України / Ю.М. Байтало // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту, 2008. – № 6. – С.78–80.
3. Компанієць Ю.А. Використання інтерактивних методів у фізичному вихованні курсантів вищих навчальних закладів МВС України /Ю.А.Компанієць //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – Харків: ХДАФК, 2013. – № 8. – С. 41-45.
4. Warner, Jennifer. “Top 10 Fitness Trends Picked for 2013”. Web MD. 29 Oct 2012. 19 Jun 2013.

Заплатинський В. М.

кандидат сільськогосподарських наук, доцент

Семененко В.П.

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент

Футорний С. М.

доктор наук з фізичного виховання і спорту, доцент

Уряднікова І.В.

кандидат технічних наук, доцент

Національний університет фізичного виховання і спорту України

ВИКОРИСТАННЯ ІМІТАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ, ДІЯЛЬНІСТЬ ЯКИХ ПОВ'ЯЗАНА З НЕБЕЗПЕКОЮ

Актуальним завданням освіти в сфері безпеки є підвищення ефективності підготовки фахівців, у зв'язку зі специфікою пов'язаною з небезпеками різного характеру. Традиційні методи навчання (лекції, семінари) необхідно доповнювати активними. Ефективність формування деяких компетенцій, що передбачають практичну реалізацію в умовах небезпечних ситуацій, на лекційних та практичних заняттях досить низька. Створити щось на зразок небезпечної ситуації в навчальній аудиторії не тільки складно, але й небезпечно. Тому, необхідно вибрати з арсеналу методів навчання ті, що сприятимуть з найбільшою ефективністю сформувати необхідні компетенції у слухачів.

Активні методи навчання включають досить широкий арсенал, зокрема: “мозковий шторм”, демонстрацію та скеровану практику, рольові ігри, роботу у малих групах, моделювання ситуацій, аналіз конкретних ситуацій, дебати, створення карти рішення чи дерева проблеми, тренінги. Перспективним є застосування кейс-методу, що широко використовується сьогодні при вивченні економічних та управлінських дисциплін, але який ще не знайшов широкого застосування при підготовці фахівців екстремальних видів діяльності.

Разом з тим, застосування вищезазначених методів не завжди дає змогу досягнути необхідного результату у підготовці фахівців певних питань безпеки. Конкретніше: з одного боку дає змогу набути певних знань та сформувати у студента (курсанта, слухача) певне вміння, проте не забезпечує реалізації даного вміння в екстремальних умовах.

Найбільш перспективними методами формування компетенцій, пов'язаних з підвищеним ризиком, є методи моделювання. Метод моделювання чи імітації (симуляції) має бути органічною частиною навчання питанням безпеки, особливо, для відпрацювання практичних навичок і психологічної підготовки [1].

Впровадження імітаційних методів в навчальний процес вимагає аналізу можливості й доцільності їх застосування в процесі вивчення дисциплін, зокрема, пов'язаних з питаннями безпеки. В першу чергу, необхідно з усіх дисциплін пов'язаних з безпекою, виділити ті, які формують компетенції для

роботи в умовах настання загрози чи безпосередньо в екстремальних ситуаціях, і дисципліни, практична реалізація компетенцій набутих при їх вивченні не пов'язана з безпосереднім ризиком.

Імітаційні методи або технології моделювання можна розділити на кілька груп:

1. Жива (реальна) імітаційна технологія передбачає виконання завдань в реальних умовах на реальному обладнанні.

2. Комп'ютерна імітаційна технологія передбачає використання комп'ютерних моделей. Ця технологія дозволяє моделювати процеси, включаючи спеціальну техніку, діяльність людей тощо, створює можливості перевірки правильності прийняття рішень чи внесених конструктивних змін, дає змогу простежити результати в заданих просторових і часових межах, створює враження здійснення діяльності в реальних умовах.

3. Віртуальна імітаційна технологія передбачає використання моделі обладнання. Для цього використовуються спеціальні моделі обладнання чи робочих місць в комплексі з комп'ютерними системами, що створює реальне враження роботи в реальному часі. Застосовується найчастіше для підготовки льотчиків, водіїв, операторів атомних станцій та інших.

4. В інтерактивній імітаційній технології використовуються моделі обладнання в комплексі з комп'ютерними моделями. Дана технологія використовує спеціальний протокол (Distributed Interactive Simulation), який дозволяє поєднати комп'ютерне моделювання і віртуальну імітацію в єдиний комплекс. Це дає змогу проводити спеціальні заняття з групами студентів (курсантів, слухачів), які виконують різні завдання, наприклад, об'єднати діяльність рятувальних команд, військових підрозділів, диспетчерів, спеціальних служб при моделюванні різних небезпек [2].

Імітаційні методи виникли і набули найбільшого розвитку при підготовці фахівців для галузей, навчання на реальних об'єктах чи в реальних умовах неможливе, а також у разі, коли помилки при навчанні на реальних об'єктах можуть призвести до небажаних наслідків: травм, смерті, руйнувань, матеріальних і фінансових втрат. В першу чергу, імітаційні технології знайшли застосування при підготовці військовослужбовців, медичних працівників, в авіації й космонавтиці, в ядерній енергетиці, при підготовці рятувальників, тобто в областях, де передбачаються високі ризики чи "ціна" помилки дуже висока.

Імітаційних методів сприяють набуттю студентами окремих компетенцій при вивченні дисциплін "Безпека життєдіяльності", "Основи охорони праці", "Цивільний захист" і "Охорона праці в галузі". Наприклад, реальна симуляційна технологія при підготовці бакалаврів з питань безпеки життєдіяльності може бути застосовна для формування навичок надання деяких видів першої допомоги, пожежогасіння, використання індивідуальних засобів захисту і використання деяких засобів оцінювання обстановки.

Застосування імітаційних технологій в освітньому процесі дозволить інтенсифікувати його і підвищити якість навчання. Особливе місце імітаційні

методів мають зайняти при підготовці фахівців, чия професійна діяльність пов'язана з підвищеним ризиком, а також зі значними негативними наслідками помилкових рішень, зокрема при підготовці фахівців військово-прикладної спрямованості та водолазної підготовки.

Впровадження імітаційних технологій в навчальний процес вимагає скоординованих зусиль викладачів і технічних працівників щодо створення певних моделей. Однак, перш за все, необхідна кропітка науково-аналітична робота щодо удосконалення програм навчання, що уможливить окреслити специфічних компетенцій і уточнення їхнього змісту.

Література

1. Заплатинський В. Гайда В. Застосування інноваційних методів навчання у підготовці фахівців з питань безпеки у відомчих навчальних закладах // Кримінально-виконавча політика України та Європейського Союзу: розвиток та інтеграція: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листоп. 2015 р.). – Київ: Ін-т крим.-викон. служби, 2015. – С. 400-402.

2. Заплатинський В. Возможности и перспективы использования симуляционных технологий при преподавании курсов связанных с безопасностью человека. // Zbornik vedeckych prac. «Riešenie krízových situácií prostredníctvom simulačných technológií» (elektronická forma – CD). – Akadémia ozbrojených síl, Simulačné centrum, 2013. – P. 213-220.

Капітоненко М.М.

Українська військово-медична академія

ВПЛИВ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

В Проєкті Настанови з фізичної підготовки у Збройних Силах України спеціальна (військово-прикладна) фізична підготовка військовослужбовців визначена складовою частиною фізичної підготовки, що спрямована на розвиток і вдосконалення спеціальних якостей, військово-прикладних рухових навичок і вмінь, підвищення стійкості організму до впливу несприятливих чинників військово-професійної діяльності та дій навколишнього середовища.

Вплив спеціальної (військово-прикладної) фізичної підготовленості особового складу на ступінь бойової готовності підрозділів виявляється безпосередньо через фізичні можливості військовослужбовців виконувати функціональні обов'язки. В умовах повсякденної діяльності належний рівень фізичної підготовленості особового складу має забезпечити високу ефективність бойової підготовки, бойового чергування та постійну готовність до виконання завдань за призначенням.

Досвід бойових дій показав, що виконання особовим складом професійних обов'язків потребує такого рівня фізичної підготовленості, який би забезпечив найбільш ефективне використання бойових спроможностей озброєння і техніки, найбільш якісне виконання бойових прийомів і дій протягом тривалого часу. Відомо, що втрати в живій силі й техніці знаходяться в прямій залежності від вміння якомога довше зберігати високий рівень